

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2013, č. j. MPSV-UM/12236/13/4S-JČK, o návrhu žalobce ze dne 2. 1. 2014 na vyslovení neúčinnosti doručení písemnosti, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 - 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal přezkumu a zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Českých Budějovicích (dále jen „úřad práce“) ze dne 19. 7. 2013, č. j. MPSV-UP/4150600/13/HMN, jímž úřad práce stěžovateli nepřiznal dávku mimořádné okamžité pomoci – jednorázového výdaje.

[2] Podáním ze dne 2. 1. 2014 se stěžovatel domáhal prohlášení neúčinnosti doručení zásilky krajského soudu, jejímž obsahem bylo poučení o procesních právech a povinnostech účastníků řízení a vyjádření žalovaného k žalobě, a kterou si stěžovatel nevyzvedl u poskytovatele poštovních služeb, tudíž byla vrácena soudu. Současně nedal souhlas v zahájeném řízení k ničemu, a to oprávněně bez odůvodnění, a namítl strannost všech soudců krajského soudu. O námitce podjatosti bylo rozhodnuto Nejvyšším správním soudem usnesením ze dne 17. 1. 2014, č. j. Nao 11/2014 – 22, tak, že soudkyně určená k projednání věci podle rozvrhu práce není vyloučena.

[3] Usnesením ze dne 12. 3. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 – 30, uložil krajský soud stěžovateli, aby odstranil vady podání ze dne 2. 1. 2014 a uvedl toto podání do souladu s platnou právní úpravou. Proti tomuto usnesení, které bylo vydáno asistentkou soudce JUDr. T. P., podal stěžovatel dne 24. 3. 2014 námitky podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně

souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyšších soudních úřednících“). O námitce dle § 9 odst. 2 zákona o vyšších soudních úřednících nebylo nakonec rozhodováno, když stěžovatel, přestože byl k tomu vyzván, neodstranil vady podání ze dne 24. 3. 2014, a toto podání bylo proto odmítnuto.

[4] Jelikož na usnesení ze dne 12. 3. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 – 30, dále stěžovatel nijak nereagoval, krajský soud usnesením ze dne 28. 4. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 – 46, podání ze dne 2. 1. 2014 odmítl, protože nebyly odstraněny vady tohoto podání.

[5] Stěžovatel nesouhlasí s odmítnutím jeho podání a proti usnesení krajského soudu specifikovanému v bodě [4] tohoto usnesení podal kasační stížnost. V ní zejména vytýkal soudu, že usnesení není řádně a přesvědčivě odůvodněno ani výrok není dostatečně určitý, přičemž poukazoval i na předchozí nesprávný postup krajského soudu.

[6] Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„kasační stížnost je dále nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.“*

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatel napadá usnesení krajského soudu ze dne 28. 4. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 – 46, je pro posouzení přípustnosti kasační stížnosti nutno uvést, že tímto usnesením bylo rozhodnuto o odmítnutí podání, kterým se stěžovatel domáhal prohlášení neúčinnosti doručení, nedal souhlas v zahájeném procesu k ničemu a namítl podjatost soudců.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že usnesení o návrhu na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné je nutno považovat pouze za rozhodnutí upravující vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 – 109).

[9] V odmítnutém podání stěžovatel dále nedal souhlas v zahájeném procesu k ničemu, což je požadavek natolik obecný, že z něj není seznatelné, co jím zamýšlel vyjádřit, proto k němu nebylo zdejším soudem přihlédnuto, když ani odmítnutí podání v tomto směru nemůže mít vliv na rozhodnutí o věci samé. O podjatosti soudců krajského soudu již bylo v rámci soudního řízení rozhodnuto, proto odmítnutí podání v tomto ohledu nezasáhne do stěžovatelových práv.

[10] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospívá k názoru, že je na místě kasační stížnost proti usnesení krajského soudu ze dne 28. 4. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 – 46, odmítnout, neboť je nepřipustná podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci neshledal důvod odchýlit se od judikatury citované v bodě [8] tohoto usnesení, přičemž argumentaci stěžovatele nepřisvědčil. Dále se již nezabýval odstraňováním nedostatků podmínek řízení, a tedy nerozhodoval o žádosti o ustanovení zástupce, neboť při odmítnutí kasační stížnosti je odstraňování nedostatků podmínek řízení nadbytečné. (k tomu blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 – 48).

[11] Stěžovatel se v kasační stížnosti domáhá i přezkumu všech aktů krajského soudu, které předcházejí těm napadeným. Takový požadavek je však naprosto neurčitý, není z něj zřejmé, jakého výsledku se snaží stěžovatel dosáhnout, a tedy ani tento požadavek zdejšímu soudu nebrání rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

[12] Skutečnost, že v napadeném usnesení byl stěžovatel nesprávně poučen o přípustnosti kasační stížnosti, na závěrech Nejvyššího správního soudu o nutnosti odmítnutí kasační stížnosti ničeho nemění – srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36.

[13] Jelikož kasační stížnosti byla odmítnuta, podle ustanovení § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu